06/07/2025

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: «Αν ο Χριστός κοιτάξει εμάς, θα θαυμάσει ή θα στεναχωρηθεί;»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό της Αγίας Κυριακής Λιβανατών, στην Ενορία της παραλίας του Ιερού Επισκοπείου Ταλαντίου και Λοκρίδος, ιερούργησε σήμερα, Κυριακή Δ΄ Ματθαίου, 6 Ιουλίου, 2025, προεορτίως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών λαμβάνοντας αφορμή από το Ευαγγελικό ανάγνωσμα, ανέδειξε το ήθος και την πίστη του εκατοντάρχου ως πρότυπο αληθινής χριστιανικής ζωής.

Ο Σεβασμιώτατος ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Είναι ευκαιρία να δούμε τι ήταν αυτό που είχε αυτός ο εκατόνταρχος, αυτός ο αξιωματούχος και κέρδισε τόσο πολύ την εκτίμηση, τον θαυμασμό του ίδιου του παντοδυνάμου Θεού, του τελείου Θεού και τελείου Ανθρώπου. Συγκλονιστικό, ανεπανάληπτο, ανατροπή φοβερή, επανάσταση είναι αυτός ο λόγος του Χριστού.

Τι ήταν λοιπόν αυτό που φανέρωσε ο εκατόνταρχος, ποιο είναι αυτό το ήθος το οποίο είχε; Ποιο ήταν αυτό το στοιχείο της προσωπικότητάς του; Τι ήταν αυτό που στο διάλογό του, το σύντομο με το Χριστό, οδήγησε τον Χριστό να εκφράσει αυτή τη θέση και αυτή τη κρίση, την άποψη;.Το πρώτο και κύριο ήταν ότι πλησίασε το Χριστό όχι για κάτι δικό του, όχι για κάτι που αφορούσε στο εαυτό του, όχι για να λύσει ένα δικό του προσωπικό πρόβλημα, ούτε καν για ένα μέλος της οικογένειάς του αλλά για έναν συνεργάτη του, για ένα υπάλληλό του, για έναν υπηρέτη του.

Έρχεται λοιπόν και παρακαλά και η παράκλησή του αυτή δεν είναι απαίτηση ενός εξουσιαστή. Δεν έρχεται στο Χριστό όπως πολλές φορές πλησιάζουν οι αξιωματούχοι αυτού του κόσμου με μια αυτοπεποίθηση ναρκισσιστική. Δεν πλησίασε έτσι ο εκατόνταρχος τον Χριστό, αλλά έφτασε να του πεί «Κύριε εγώ δεν είμαι άξιος να περάσεις ούτε από τη σκιά που κάνει η στέγη του σπιτιού μου. Εσύ μια κουβέντα να πεις, θα γίνει. Ένας λόγος σου, φτάνει. Εκλιπαρώ και ικετεύω. Ταπεινά, ικετευτικά, αγαπητικά αναγνωρίζοντας τον Χριστό, ότι είναι ο αληθινός σωτήρας και λυτρωτής του κόσμου.

Άνοιξε την καρδιά του τη μεγάλη, όχι μια στενή μικρή καρδιά, αλλά μια μεγάλη καρδιά που χωρούσε και αυτόν τον ταλαίπωρο, βασανιζόμενο δούλο του, υπηρέτη του, υποτακτικό του. Και ο Χριστός όχι μόνο θεράπευσε, αλλά κυρίως βρήκε την ευκαιρία να προσπαθήσει να θέσει τις βάσεις τη θεραπείας όλων μας. Γιατί τελικά παραλυτικός δεν ήταν ο δούλος του εκατοντάρχου που θεράπευσε ο Χριστός, παραλυτικοί είμαστε όλοι εμείς, οι οποίοι έχουμε στενή καρδιά οι οποίοι ακόμα και την προσευχή μας, την περιορίζουμε γύρω από τον εαυτό μας, για τα παιδιά μας, την οικογένειά μας, τις φοβίες μας, τις ανασφάλειές μας.

Πόσες φορές δεν λένε οι άνθρωποι μακριά από εμένα και ας είναι όπου θέλει. Και όμως αυτή είναι η πιο δαιμονική, εγωκεντρική αντίληψη. Αυτή είναι η καταστροφή της κοινωνικότητας. Αυτή είναι η βάση της αποσύνθεσης, της κοινωνίας των χριστιανών, της κοινωνίας των προσώπων και της κοινωνίας των πολιτών. Έρχεται η συνάντηση του Χριστού με τον Εκατόνταρχο να μας φανερώσει έναν άλλον τρόπο ύπαρξης και ζωής. Δεν μπορούμε να συναντήσουμε τον Χριστό και δεν μπορούμε να έχουμε πίστη αν σε αυτή τη συνάντησή μας δεν έχουμε κοντά μας και μαζί μας το νοιάξιμο και το ενδιαφέρον για το διπλανό μας. Δεν μπορούμε να πλησιάσουμε τον Χριστό, να του μιλήσουμε με παρρησία αν η καρδιά μας δεν φλέγεται από αγάπη και ενδιαφέρον για αυτόν που αδικείται. Για αυτόν που βρίσκεται στο περιθώριο. Για αυτόν ο οποίος πάσχει και υποφέρει, που έχει ασθένεια, θλίψη, πένθος. Γι'αυτόν, ο οποίος δοκιμάζεται. Δεν είναι δυνατόν να συμπαραστεκόμαστε στους αδελφούς μας, μόνο στο πλαίσιο συναισθηματισμού που εκρήγνυται όταν συμβαίνει η δοκιμασία. Έρχεται και η επόμενη και μεθεπόμενη ημέρα και τότε μετράει ο καθένας τις πληγές του και μετράει ποιοι εξακολουθούν να είναι κοντά του και ποιοι συνεχίζουν αμέριμνοι τη ζωή τους, μέχρι να έρθει η επόμενη δοκιμασία, για να σοκάρει για λίγο, να συγκλονίσει, αλλά και πάλι να επιστρέψουμε οι άνθρωποι στον κόσμο μας, ξεχνώντας ότι στη ζωή αυτή η δυστυχία παραμονεύει κάθε στιγμή.

Η δοκιμασία και θλίψη παραμονεύει κάθε δευτερόλεπτο. Κάθε στιγμή της ζωής μας μπορεί να γίνει μια μεγάλη ανατροπή και αυτή η ανατροπή δεν θα αναφορά πάντα τους άλλους. Κάποια στιγμή μπορεί να χτυπήσει και τη δική μας πόρτα. Όλοι έχουμε τέτοια βιώματα, τέτοιες εμπειρίες και στην οικογένειά μας και στους συγγενείς μας και στους φίλους μας και στη γειτονιά μας. Όλα γίνονται κατά παραχώρηση του Θεού για να μας διδάσκουν και να μας προσανατολίζουν στο σωστό προσανατολισμό.

Το ζητούμενο είναι: υπάρχει πίστη μέσα μας; Αν ο Χριστός κοιτάξει εμάς, θα θαυμάσει ή θα στεναχωρηθεί; Θα πει ότι θαύμασα την πίστη αυτών των ανθρώπων ή θα προβληματιστεί και θα σιωπήσει αναμένοντας κάτι καινούριο από εμάς; Αυτά τα ερωτήματα να τα θέσουμε με ειλικρίνεια μέσα στην καρδιά μας και να μην μας φοβίζει η απάντηση.

Η αλήθεια ακόμα και όταν πονάει, ελευθερώνει. Η αλήθεια ακόμα και όταν πληγώνει, λυτρώνει. Για αυτό να προτιμήσουμε την αλήθεια του εαυτού μας παρά την εικονική πραγματικότητα που θέλουμε να πλάσουμε όχι μόνο για τους άλλους, για να δημιουργήσουμε μια ωραία εικόνα για τον εαυτό μας, αλλά το χειρότερο να εξαπατήσουμε και τον ίδιο τον εαυτό μας και αυτή η εξαπάτηση είναι το εισιτήριο

για τη σχιζοφρένεια και την απόλυτη τρέλα».

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν οι βουλευτές κ. Κοτρωνιάς Γεώργιος και Σαρακιώτης Ιωάννης, ο εκπρόσωπος του Δημάρχου Λοκρών κ. Νικολάου Δημήτριος, Προέδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, η Λιμενάρχης κ. Κατσούλα Μαλαματένια, οι Πρόεδροι των Τοπικών Συμβουλίων Λιβανατών και Αταλάντης και πλήθος λοιπών αυτοδιοικητικών και εκπρόσωποι άλλων φορέων.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

